

Historisk tävling

Jonas Tholin

i unik vindtunnel

Det första svenska riksmästerskapet i vingoverallsflygning inomhus har avgjorts. Det var dessutom den första officiella tävlingen i världens första lutande vindtunnel.

Martin Hovmöller och Philip Han tog hem det historiska guld.

Text Linda Lundberg

Foto Jonas Tholin, Linda Westman

Den 15 februari gick riksmästerskapet i Wingsuit Acro Indoor 2019 av stapeln. Den öppna tävlingen vann det internationella laget Fly Like Brick, men Martin Hovmöller och Philip Han tog hem det svenska riksmästerskapet. De tävlade under lagnamnet Team Name och kämpade hårt för guld.

”Vi hade ett problem under första rundan som gjorde att vi fick kämpa i rejäl motvind under resten av tävlingen, men vi visste att om vi skärpte oss och flög lugnt och precist så hade vi en god chans att ta igen de poäng vi missade i första rundan”, berättar Martin Hovmöller. Det visade sig vara en vinnande taktik.

”Eftersom sporten är så pass ny får vi väl i ärlighetens namn säga att vi till stor

del vann för att vi tränat mycket. Det var en ganska tydlig korrelation mellan placering i tävlingen och erfarenhet av flygning i tunneln och hopp med vingoverall utomhus. Men det hade kunnat bli ett helt annat resultat om vi inte hade kunnat hålla tävlingsnerverna lugna.”

Martin Hovmöller berömmar både klubben Indoor Wingsuit Stockholm och

Forts på sidan 34

Pokalerna, guld till brons, design Mikael Johansson.

Linda Westman

Jonas Tholin

Jonas Tholin

Pålböle Flyers, Peter Goeren och Anton Westman

Anton Westman, spindeln i nätet för arrangemanget.

Jonas Tholin

► RM i vingoverall – från sidan 33

Svenska Fallskärmsförbundet för en välorganiserad tävling.

”Det var inte första tävlingen som hållits i tunneln, men det var den första som var officiell på en nationell nivå, så nivån på organisationen av tävlingen var snäppet högre än tidigare tävlingar”, säger han.

En helt ny sport

Åsa Hallander, ordförande i Indoor Wingsuit Stockholm, tycker också att arrangemanget blev väldigt lyckat.

Team Name, bestående av Philip Han (till vänster) och Martin Hövmöller fick kämpa hårt för guld.

Jonas Tholin

”Det är ju en helt ny sport och det var roligt att det var fem lag som ställde upp, varav ett i öppna klassen och fyra i det nationella riksmästerskapet.”

Klubben har inte funnits länge. Den bildades 2017 inför öppnandet av den lutande vindtunneln, och är ännu en liten klubb.

”Därför känns det extra roligt att kunna arrangera ett seriöst riksmästerskap med internationellt erkända domare. Klubbens chefsinstruktör Anton Westman har jobbat hårt för att möjliggöra riksmästerskapet, och eftersom detta gick så bra hoppas vi på sikt kunna ordna SM.”

Under tiden fortsätter träningen och experimenterandet i tunneln, där inte bara nya som gamla vingoverallflygare håller till, utan även backhoppare.

Nöjd med andraplatsen

Silvermedaljören Mikael Johansson började träna vingoverallflygning strax efter att den lutande tunneln öppnade, i september 2017. Det här var hans första tävling.

”Det var riktigt roligt. Bara att vara med i ett mästerskap kändes stort. Det är klart att man vill ha guld, men jag är nöjd med andraplatsen.”

Mikael har tränat upp sin vingflygning i tunneln, och har aldrig hoppat utomhus. Men det ska det bli ändring på.

”Jag har planer på att börja hoppa. Jag har bokat en AFF-utbildning till våren. Första målet är att flyga vingoverall utomhus såklart.”

Förutom att ta sig an utomhusluften ska han delta i alla tävlingar som arrangeras i tunneln i år.

Uppfinnaren tävlade

Uppfinnarna av tunneln deltog också i riksmästerskapet. Anton Westman forskar inom flygmedicin, och 2015 kom idén till honom att man borde kunna flyga i en lutande vindtunnel med ställbar vinkel. Hans barndomsvän från Sävar, ingenjören Peter Goeren, designade och byggde den, och tillsammans tävlade de som Pålböle Flyers i tunnelns första officiella mästerskap.

Anton Westman var även med och arrangerade tävlingen, som spindeln i nätet, och veckorna innan jobbade han och Peter med det tekniska in i det sista. Därför fick de en aning svårt att fokusera när det väl var dags att tävla. Under tävlingens gång var de dessutom hela tiden beredda på att bryta, om något hade dykt upp som de hade behövt styra upp.

”Vi har jobbat som därar och inte hunnit träna. Första rundan var det ner som spelade in. Det gick otroligt dåligt. Andra rundan flög vi om möjligt ännu sämre.”

Vid det laget insåg Anton att de inte hade någon chans på pallen.

”Så fort jag tänkt det började jag skratta och slappna av. Då kunde jag bara ha kul. Sista rundan kändes det otroligt roligt.”

Fler grenar framöver

Pålböle Flyers kom sist, men när Anton åkte hem den kvällen var han så glad.

”Jag hade gått och oroat mig innan och tänkt katastroftankar kring allt som kunde gå fel – men ingenting gick fel. Alla var så otroligt proffsiga och peppade. Så glad jag var den kvällen. Det är inte ofta man uppfinner en ny sport och arrangerar ett mästerskap.”

Framöver ska det tävlas i fler grenar i den lutande tunneln. Dels ska fria rundor läggas till i tvåmannagrenen acro. Sedan finns det planer på att sätta upp slalombanor, och även lampknappar som man ska flyga till och tända. Ännu ett sätt att tävla på och som kan bli verkligt inom en snar framtid är, att flyga i så lite luftflöde som möjligt.

”Det är en gren som är riktigt kul. Att forma kroppen på rätt sätt i vingdräkt är inte lätt”, säger Anton.